

Tāds enerģijas spēriens, ka gribas kalnus gāzt!

Vai esam aizdomājušies kaut uz brīdi, cik mūsu zemīte ir skaista? Cik mūsu cilvēki enerģiski, saimnieciski, romantiski, kā arī atraktīvi stāstnieki! Neticat? Tad paciemojieties Naukšēnu novadā. Uzreiz aizmirsīsies visas drūmās domas, agrais rīta celiens, garais ceļš ar daudzajām nelielajām pieturvietām, kas bieži vien neko neizsaka, braucot ar vilcienu no Rīgas līdz Valmierai, neticīgi pārdomājot, kas sagaidīs mūs galapunktā. Bet tad, kad atrodi uz perona un ieelpo spirtgto rīta gaisu, saproti, ka diena būs emociju pilna. Kā lai nepasmaidām, kad rokās no bailēm tricošs ieritinās mazais šinšilla, kas, nojauzdams, ka neviens tam nedarīs pāri, ielien azotē meklējot drošu patvērumu. Kā lai neaizmirstas ikdienas grūtums, kad, braucot ar plostu pa Rūjas upi, redzi ziedošas baltās ūdens rozes kā mazus lotos ziedus, un tad patiesi sāc saprast, kāds skaistums ir visapkārt un kāpēc mūsu tautai ir tik daudz dzejnieku – romantiķu, kāpēc latvju dainās tiek apdziedāta daba, kas cieši sasaistīta ar cilvēka dzīves ritumu, tautas tradīcijām, tikumu, darba mīlestību.

Iegriežoties lauku sētā, kur saimnieks ar patiesu prieku un lepnumu stāsta par sava novada un dzimtas vēsturi caur senu zemkopības novirzienu – kaņepju audzēšanu, demonstrējot senos darba rīkus – aizrauj tā, ka gribas izbaudīt vēl un vēl šo brīdi, bet tas ir tikai sākums. Tad, kad nokļūsti Cilvēkmuzejā, kur visu var izmēģināt uz savas ādas un līdz ar to uz brīdi kļūt par muzeja pilntiesīgu

eksponātu, tā izdzīvojot dažādus laikmetus un notikumus tajos, laiks pazūd vēja spārnēm. Un tad jau vakars klāt, mazliet nogurums sāk mākties virsū, un spēki sāk zust – ir iespēja atgūt zaudēto enerģiju, ieaudot sāpīgas vakariņas Ķonu dzirnavās, kur ar baltu lina galdautu klāts liels saimes galds. Uz galda smaržo tikko cepta maize no pašu maltiem miltiem un saimnieces rokām apmīļots katrs kukulītis. Tad cilvēks saprot, cik ir labi ir, bet tiem, kuri vēlas patiesi lielisku baudījumu gūt dienas izskaņā, iesakām saņemt kārtīgu pirts pērienu vecajā, labajā lauku pirtīnā, kur katru sagaidīs pirtnieks ar lielu klēpi pirts slotu un katram tiks atrasta vislabākā, vispēcinošākā, visveselīgākā slotiņa. Kā daži no mūsu grupas teica: «Tāds enerģijas spēriens, ka gribas kalnus gāzt!»

Mēs izbaudījām, aizdomājāmieš mums izdevās iegūt labas emocijas, paplašināt savas zināšanas un pavērties no cita skata punkta mūsu zemes vēsturē, tradīcijās, paražās.

Mēs esam no biedrības «Rīgas pilsētas dienas aprūpes centrs «Cēriņu tilts»», kurš ikdienā sniedz sociālās rehabilitācijas un sociālās aprūpes pakalpojumu 24 personām ar garīga rakstura traucējumiem vecumā no 16 gadiem, ja minētās personas nemācās vai nestrādā vairāk par 16 stundām nedēļā.

Mūsu mērķis ir nodrošināt sociālās aprūpes un rehabilitācijas pasākumus, veicinot sociālās un pašaprūpes prasmju attīstību, nodrošinot pilnvērtīgu brīvā laika pavadīšanas iespējas, attīstot klientos talantus un

Atpūtas braucienā ar motorplostu «Ruhjas Donalds»

spējas lietīšķās mākslas amatos, mūzikā un skatuves mākslā.

Šāda ekskursija ir lieliska iespēja cilvēkiem ar invaliditāti iegūt ne tikai jaunas prasmes un iemaņas socializācijas procesā, bet arī radīt interesi, iedziļināties valsts ģeogrāfijā un vēsturē, tautas tradīcijās un saprast, ka ne vienmēr viss ir atkarīgs no naudas maka biezuma, bet no katra cilvēka personiskā ieguldījuma. Un katru reizi, kad kaut ko vēlies darīt, nejautā, kas man par to būs un cik par to es saņemšu, bet domā, ko es varu dot citiem, kā es varu palīdzēt, lai arī citi justos labi.

No visas sirds sakām lielu paldies visiem, kas šajā ekskursijā mūs iepriecināja: Z/S «Atdzelveši» saimniekiem, «Rūjienas šinšillu» saim-

niekiem, atpūtas centram «Nāras», Naukšēnu novada Cilvēkmuzeja radošajam kolektīvam, Ķonu dzirnavu saimniecei ar saimi, folkloras kopai «Dzīne».

Ipašs paldies Arnim Ozoliņam, Cilvēkmuzeja vadītājam, kas visu ekskursijas laiku bija lielisks gids, koordinators un visādi citādi mūs centās iesaistīt dažādās aktivitātēs, lai ļoti īsā laikā mēs spētu gūt maksimālu baudījumu no jaukās ekskursijas. Tāpat paldies šoferītim, kas pacietīgi mūs nogādāja paredzētajās apskates un izklaides vietās. • **NGV**

Dienas aprūpes centra «Cēriņu tilts» kolektīvs, vecākā sociālā darbiniece Gundega Tumpele

Parasti saka – bailīgs kā aita, dumjš kā aita. Izrādās, var teikt arī – SKAISTS kā aita. Klātesot Rūjienas novada domes priekšsēdētājam Guntim Gladkinam, LAD Ziemeļvidzemes vadītājam Jānim Brengulim, Zemnieku saimes valdes priekšsēdētāja vietniecei Mairai Dzelzkalējai un LLU profesorei, Latvijas aitu audzētāju asociācijas valdes priekšsēdētājai Dainai Kairīšai, notika īsts aitu skaistumkonkurss. Ja esam precīzi – biedrība «Latvijas aitu audzētāju asociācija» 16. – 17. jūlijā Aitu kontrolizaudzēšanas un kontrolnobarošanas stacijā Jeru pagasta «Klimpās» rīkoja starptautisko aitu novērtēšanas pasākumu «Aitu dienas 2011».

Kā stāsta viens no organizatoriem – Kaspars Kļaviņš, pa-

sākumā piedalījās vairāk nekā 500 pieaugušie un 70 bērni. Plaši pārstāvēti bija Latvijas aitu audzētāji un interesenti. No Igaunijas atbraukuši tāspuses «aitinieki» un galvenā aitu vērtētāja *Küllī Vikat*, Sāmsalas aitu audzēšanas uzņēmums, vairāku aitu ganāmpulku saimnieki, viņiem līdzīgi arī Austrālijas igauņi. Ar Krievijas pārstāvjiem notika sarunas par 300 vaislas Latvijas tumšgalves dzīvnieku iegādi. Zemnieku saeima uz pasākumu atveda amerikāņus, ASV vēstniecības par lauksaimniecību atbildīgos darbiniekus.

Aitu dienas nebija paskums tikai speciālistiem, bet jebkurai interesentam – notika arī aitu izstāde, kurā varēja apskatīt Latvijas tumšgalves, kā arī Latvijas tumšgalves krustojumus ar *Suffolk*, *Dorper*, *Oxfordown* un *Romanovas* aitu šķirnēm. Apskatāmi bija tādi «eksoti» kā *Jacobs* aitas ar 4 ragiem! Labākie dzīvnieki speciālistu vērtējumā:

1.vieta – SIA ANCES ganāmpulka dzimušais Latvijas

tumšgalves teķis;

2.vieta – SIA Mikaitas ganāmpulka dzimušais teķis;

3.vieta – SIA SF17 ganāmpulka dzimušais teķis.

Profesionāli varēja piedalīties redzamāko aitkopības speciālistu prof. Dainas Kairīšas un prof. Genovefas Norveles, un vetārstes Aijas Šneideres semināros, bet izsolē 2 Latvijas tumšgalves vaislas teķus iegādājās arī igauņi.

Kamēr pieaugušie nodevās «aitu spēlēm», bērni Rūjienas mākslinieka Jāņa Galzona vadībā zīmēja istus mākslas darbus – tika uzzīmēta arī Latvijas Rozādzeltengalve aita.

Plašu interesi izraisīja šovs «Jaunais lauksaimnieks», kur 4–8 gadus veci bērni veda lielākas un mazākas aitiņas, kā arī konkurss «Jaunais vērtētājs».

Pēc garās dienas, vakara programmu un loteriju vadīja Naukšēnu Cilvēkmuzeja darbinieki, bet loterijā – patiešām vērtīgas un patīkamas balvas izlozēja ikviens, kurš dienas laikā bija iegādājies loterijas

biļeti. Daža balva bija tik smaga, piemēram, laizāmā sāls bundža, ka, ja laimētāja izraudzējās sieviete, komplektā tika izlozēts balvas nesējs.

Svētdien, kad «Klimpās» turpinājās semināri, teķu ciršana un vilnas novērtēšana, un pusdienlaikā notika vais-

las teķu izsole, aitu nogurdinātie varēja apmeklēt Ķonu dzirnavas, braukt ar motorplostu «Ruhjas Donalds» vai izmantot Naukšēnu Cilvēkmuzeja izsniegtās vairāk nekā 50 bezmaksas apmeklējuma biļetes. • **NGV**

Arnis Ozoliņš